

извѣгнѣхъ коварства-та на раскольни-
тѣ; а дрѣгъ, кой-то вѣхъ надалечъ, пи-
сменно свѣтѣхъ да са пазѣхъ отъ тѣ-
хъ-то зловѣріе и проч.

По смърть-тѣ Иракліева настана сынъ мѣ
Константинъ, кой-то царѣхъ само 4 мѣсе-
ци и ѹмрѣ, а на негово мѣсто избрахъ сы-
на мѣ Константъ; нѣ и той надѣхъ, като
дѣда си Иракліа, отъ еретика Павла, Па-
тріарха Ц-го, подтѣхъ писменно, исповѣ-
даніе-то на своѣ-тѣхъ еретическѣхъ вѣрѣ, и
распрѣхъ повѣхъ, съ заповѣхъ, тѣхъ да вѣр-
ватъ. Царско-то изложеніе стигна и въ
Римъ, ѹ вѣхъ-то на Папа Мартинъ, кой-
то го отхѣхъ, като кахъ: и всичкѣхъ свѣхъ,
ако бы поискахъ да пріемне това ново ѹче-
ніе, противно на правовѣріе-то, азъ го не-
пріемахъ, нѣхъ отстѣхъхъ отъ Евангел-
ско-то и Апостолско прѣданіе на Св. Отци,
ако цѣхъ бы пострадалъ и до смърть. Царѣ-
хъ, извѣхъхъ за това, испѣхъ са отъ
гнѣхъхъ и нейсказаннѣхъ ярость, и проводи да
ѹловѣхъхъ клаженаго Мартинъ, като кѣхъ-
хъ, кой-то ѹжѣхъ подѣхъхъхъ Сарацины-тѣхъ
да възстанѣхъхъ противъ царя. Тѣхъ доведенъхъ